

brog og Dannebrogsmænd fra 1848 er vokset fra 3,700 til 7,000 under Højre og 9,000 under Venstre. Det ærede Medlem vil se, at hvis vi ikke lovgive paa dette Punkt, men blot med Taalmodighed vente paa, at Udviklingen skal gaa sin Gang i den af os ønskede Retning, ville vi blive skuffede.

Det ærede Medlem paakaldte Tscherning. Det skulde være en Mand, det ærede Medlem kunde tage til Indtægt, men det er ganske urigtigt. Vi have lige for et Øjeblik siden faaet oplyst, hvad der bestemte Tschernings Holdning, nemlig den Omstændighed, at den daværende Konge havde gjort det til en Betingelse for sin Underskriven af Grundloven, at man opgav at indføre Kravet om Titlers og Rangs Afskaffelse i Grundloven. Men Tscherning stod saaledes til Spørgsmaalet, at han betegnede Ordens- og Titelvæsenet som tysk Mode og Spilleværk, altsaa med meget foragtelige Udtryk, og han stillede sammen med andre Venstreledere i Udsigt, at Sagen skulde ordnes paa en anden Maade ved særlig Lov.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) gjorde nogle Bemærkninger, som skulde være Forsvar for den Ordning, vi nu have. Jeg vil gøre opmærksom paa, at han udtalte sig aldeles urigtigt. Han vilde betegne det at være Folketingsmand som en Titel, men vi vide jo alle, at det er en Bestilling. Det er ikke nogen Titel at være Skræder eller Urtekræmmer; det er Bestillinger. Det ærede Medlem gjorde saa en Bemærkning om, at naar man talte med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), tog man mere Hensyn, end naar man talte med det ærede Medlem selv, altsaa, det ærede Medlem sagde: Naar en Mand taler til mig, ser han paa mig med en vis overlegen Ringeagt, hvorimod han, naar han taler med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, ser op til ham med Agtelse. Det har ikke noget med Titel at gøre, men med Spørgsmaalet om Evner. Hvis det ærede Medlem havde samme Evner som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, vilde man ogsaa se op til ham med Agtelse og Ærbødighed. Det ærede Medlem tager derfor fejl: det at være Folketingsmand har ikke noget med Titel at gøre, det er et Spørgsmaal om Bestilling og Evner. Hvis det ærede Medlem havde haft samme gode Forstand som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, havde han

kunnet sige sig det selv, saa havde jeg ikke behøvet at forklare ham det.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Konseilspræsident. Jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Konseilspræsident ikke dementerede det, der var vederfaret Nordmændene her i København. Han erklærede blot, at han ikke kendte noget til det. Men hvad der er passeret, strider i meget høj Grad mod Grundloven, som Konseilspræsidenten dog skulde staa som Forsvarer af her i Tinget, ogsaa overfor Hoffet; thi ifølge Grundlovens § 11 kan Kongen kun udøve sin Magt gennem sin Regering, gennem sine Ministre. En ansvarlig Minister kan ikke komme her i Salen og sige: Der er sket den og den Regeringshandling, men den kender jeg ikke noget til. Jeg vil sige, at hvis den ærede Konseilspræsident havde staaet overfor Berg og udtalt sig, som han udtalte sig i dette Øjeblik, vilde han være bleven vist meget alvorlig tilbage. Thi en saadan Stilling er ganske ukonstitutionel, er ganske stridende mod Grundloven. Det er en Opfattelse, som naturligvis vil blive sanktioneret af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og andre Højremænd, men den er ganske i Strid med, hvad Venstre har hævdet om denne Sag ved alle tidligere Lejligheder.

Endvidere gjorde den ærede Konseilspræsident den Bemærkning, at der var uddelt ikke saa faa Ordener i Norge ved de Kongefester, der havde fundet Sted deroppe, og han nævnede, at de Mænd, som rejste med Kong Haakon til Norge, vare blevne dekorerede ligesom andre Udlændinge. Det er fuldstændig rigtigt, der er dekoreret en Del Udlændinge deroppe. Men hvis ikke det norske Blad, jeg nævnede før, er ganske uvidende om, hvad der sker i Kristiania, er der ved denne Lejlighed kun dekoreret een Nordmand. Man har altsaa blot ment at maatte tage Hensyn til Folk, som kom fra Danmark; man har ment, at Danmark var saadant et snobbet Land, og naar man skulde uddele saadanne Titler og Dekorationer, saa maatte man ogsaa give dem til de danske Udsendinge. Men hvis vi havde haft den Lov vedtagen, som her foreligger til Behandling, saa kunde Nordmændene have sparet sig det, saa havde de ikke behøvet at dekorere de Udsendinge, som kom herfra til Kristiania ved den nævnte Lejlighed.

Jeg skal endelig omtale en Udtalelse, som fremsattes af det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen), og som ogsaa det